

3,35). Așadar, împlinirea voinței lui Dumnezeu instaurează un raport profund cu Isus, un raport care nu poate fi realizat decât cu un frate, cu o soră sau cu o mamă.

Această pagină evanghelică scoate în evidență importanța opțiunii pe care orice om trebuie să o facă față de Isus ce i se revelează. Pentru sau împotriva lui Isus? În această situație nu există cale de mijloc (cf. Mt 12,30). Drama multor contemporani de ai lui Isus este aceea de a fi desconsiderat semnele care îi atestau identitatea și misiunea. Din păcate, ea poate fi și drama noastră. În schimb, celor care îl caută pe Dumnezeu în simplitatea inimii, Isus li se revelează drept călăuză și prieten, capabil să potolească orice sete de Dumnezeu.

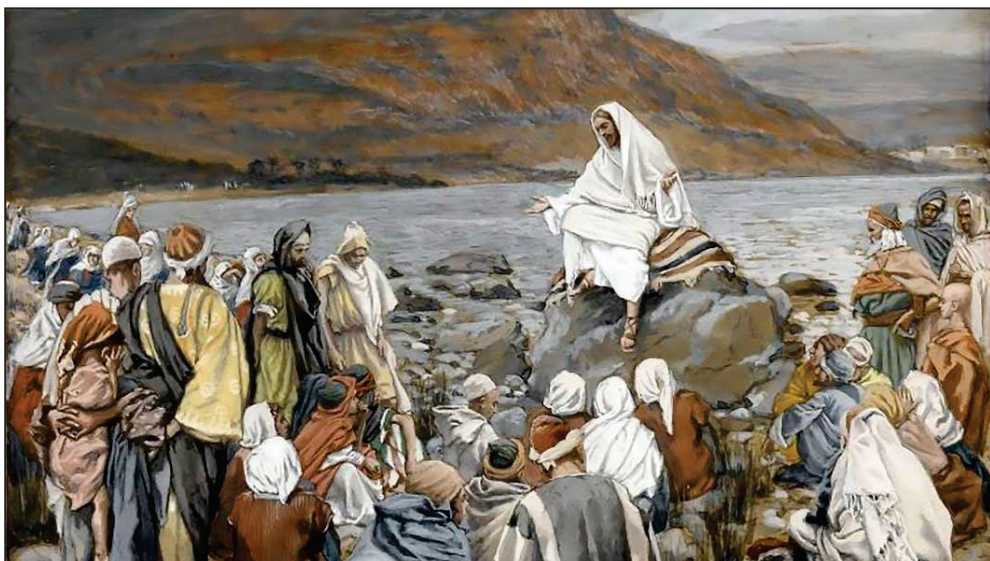
Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 9-16 iunie 2024

9	D	DUMINICA X D.P.A.; Sf. Efrem, diacon înv.; Sf. Fc. Maria a Harurilor
10	L	Sf. Diana, fc.; Fer. Ioan Dominic, clg
11	M	Ss. Barnaba, ap. **; Ioan de Facundo, pr.; Fer. Iolanda, clg.
12	M	Sf. Gaspar, pr.
13	J	Sf. Anton de Padova, pr. înv. **
14	V	Ss. Valeriu și Rufin, m.; Elizeu, profet
15	S	Ss. Amos, profet; Abraham, clg.
16	D	DUMINICA XI D.P.A.; Ss. Benone, ep.; Iudita, văduvă, m.

Gândul săptămânii

“A-L ignora pe Dumnezeu înseamnă a cultiva incoerența.” (Fericitul Vladimir Ghika)

9 iunie 2024 • DUMINICA A X-A D.P.A. • Sf. Efrem, diacon înv.; Sf. Fc. Maria a Harurilor

LECTURA I

Voi pune dușmănie între tine și femeie, între descendența ta și descendența ei.

Citire din cartea Genezei 3,9-15

După ce Adam a mâncat din pom, Domnul Dumnezeu l-a chemat pe om și i-a zis: „Unde ești?” El a răspuns: „Am auzit glasul tău în grădină și mi-a fost frică, pentru că sunt gol, și m-am ascuns”. Și el a zis: „Cine ți-a făcut cunoscut că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu mănânci?” Omul a răspuns: „Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie cu mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat”. Domnul Dumnezeu i-a zis femeii: „De ce ai făcut aceasta?” Femeia i-a răspuns: „Șarpele m-a amăgit și am mâncat”. Domnul Dumnezeu i-a zis șarpelui: „Fiindcă ai făcut aceasta, blestemat să fii mai mult decât toate animalele și toate ființele câmpului; pe pânțele să umbli și țărână să mănânci în toate zilele vieții tale! Dușmănie voi pune între tine și femeie, între descendența ta și descendența ei. Acesta îți va pândi capul și tu îi vei pândi călcâiul”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 129(130),1-2.3-4.5-6ab.7-8 (R.: 7b)

R.: La Domnul este îndurare și belșug de mântuire.

Dintru adâncuri strig către tine, Doamne,
Doamne, ascultă glasul meu!
Pleacă-ți urechea ta la glasul rugăciunii mele! **R.**

Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne,
Doamne, cine ar mai putea să stea în fața ta?

La tine însă este iertare,
și ne temem de tine. **R.**

Eu nădăjduiesc în Domnul;
sufletul meu speră în cuvântul său.
Sufletul meu îl așteaptă pe Domnul
mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor. **R.**

Să nădăjduiască Israel în Domnul,
căci la Domnul este îndurare și belșug de mântuire!

El îl va mântui pe Israel de toate fărădelegile sale. **R.**

LECTURA A II-A

Am crezut, de aceea am vorbit.

Citire din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul către Corinteni 4,13-5,1

Fraților, având același duh al credinței, după cum este scris: „Am crezut, de aceea am vorbit”, credem și noi și de aceea vorbim, știind că cel care l-a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus și ne va așeza lângă el împreună cu voi. De fapt, toate sunt pentru voi, pentru ca, înmulțindu-se harul, să sporească aducerea de mulțumire prin cât mai mulți spre gloria lui Dumnezeu. De aceea noi nu ne descurajăm, dimpotrivă, dacă omul nostru din afară se distruge, cel interior se înnoiește din zi în zi, căci suferința noastră scurtă și ușoară ne aduce un belșug nemărginit al gloriei veșnice, pentru că noi nu căutam cele care se văd, dar cele care nu se văd, căci cele care se văd sunt temporare, pe când cele care nu se văd sunt veșnice. Știm că dacă locuința pământească, cortul nostru, se desface, avem o locuință de la Dumnezeu, o locuință nefăcută de mână de om, veșnică, în ceruri.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 12,31b-32

(Aleluia) „Acum conducătorul acestei lumi va fi aruncat afară, iar eu, când voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine”, spune Domnul. (Aleluia)

EVANGHELIA

Dacă Satana se ridică împotriva lui însuși și este dezbinat, nu poate să se mențină, ci s-a terminat cu el.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Marcu 3,20-35

În acel timp, Isus a venit în casă, și mulțimea s-a adunat din nou, încât nu mai puteau nici să mănânce pâine. Când au auzit ai săi, au venit să-l ia, căci spuneau că și-a ieșit din fire. Iar cărturarii care coborâseră din Ierusalim spuneau: „Îl are pe Beelzebul!” și: „Cu ajutorul căpeteniei diavolilor îi scoate pe diavoli”. Dar el, chemându-i, le vorbea în parabole: „Cum poate Satana să-l scoată pe Satana? Dacă o împărăție este dezbinată în sine, împărăția aceea nu poate dăinui, iar dacă o casă este dezbinată în sine, casa aceea nu va putea dăinui. Deci, dacă Satana se ridică împotriva lui însuși și este dezbinat, nu poate să se mențină, ci s-a terminat cu el. Nimeni nu poate să intre în casa unui om puternic și să-i jefuiască lucrurile dacă, mai întâi, nu-l leagă pe cel puternic; atunci îi va jefui casa. Adevăr vă spun că toate le vor fi iertate fiilor oamenilor: păcatele și blasfemiile, oricâte blasfemii ar fi zis, dar, dacă cineva ar zice blasfemii împotriva Duhului Sfânt, nu va avea iertare niciodată, ci va fi vinovat de un păcat veșnic”. Pentru că spuneau: „Are un duh necurat!” Au venit mama și frații lui și, stând afară, au trimis la el ca să-l cheme. Mulțimea era așezată în jurul lui și i-au spus: „Iată,

mama ta și frații tăi te caută afară!” Iar el, răspunzând, le-a zis: „Cine este mama mea și cine sunt frații mei?” Și, rotindu-și privirea peste cei așezați în jurul lui, a spus: „Iată mama mea și frații mei! Oricine face voința lui Dumnezeu, acela îmi este frate și soră și mamă”.

Cuvântul Domnului

În acel timp, Isus a intrat într-o casă, unde din nou s-au adunat atât de mulți oameni, încât el și ucenicii săi nu mai puteau nici măcar să mănânce. Auzind ai săi, s-au dus să-l scoată de acolo căci își ziceau: „Și-a ieșit din minți”. Cărturarii veniți de la Ierusalim spuneau: „Îl are pe Belzebut; cu căpetenia diavolilor scoate pe diavoli”. Isus i-a chemat la el și li s-a adresat în parabole: „Cum poate Satana să îl scoată pe Satana? Dacă o împărăție se dezbină, nu se mai poate menține...” (Mc 3,20-35). Odată cu duminica Rusaliilor s-a încheiat timpul pascal, timp în care, prin credință, am retrăit alături de Isus Cristos dăruirea de sine, moartea și învierea sa glorioasă, înălțarea sa la dreapta Tatălui, de unde, prin intermediul Duhului Sfânt, își continuă lucrarea în Biserică și în lume. În această duminică ne reîntâlnim cu Isus Cristos în ipostaza de vestitor și înfăptuitor al Împărăției lui Dumnezeu. El își începuse activitatea publică imediat după Botezul primit în râul Iordan. Activitatea lui, desfășurată în mod deosebit în regiunea nordică a Israelului, mai precis în Galileea, consta în predicile

și în minunile care revelau voința lui Dumnezeu de a instaura Împărăția Sa în detrimentul împărăției satanei (cf. Lc 4,6). Or, fragmentul evanghelic al acestei duminici ne prezintă tocmai reacția unor rude de ale lui Isus care au venit în locul în care se afla cu ucenicii săi pentru ca să-l scoată de acolo căci își ziceau: „Și-a ieșit din minți” (Mc 3,21). Atitudinea acestor rude seamănă cu cea a cărturarilor veniți de la Ierusalim pentru a-l observa mai îndeaproape pe Cel a cărui faimă ajunsese până în capitală și care nu au înțeles nimic altceva din cele ce auzeau și vedeau la Isus, decât că „îl are pe Belzebut; cu căpetenia diavolilor scoate pe diavoli” (Mc 3,22.30). O astfel de reacție este cât se poate de neașteptată de la niște apropiați de-ai lui Isus, alături de care a crescut și a muncit sau de la niște „experți”, veniți să evalueze în numele și prin puterea cui predică și săvârșește El acele minuni ieșite din comun. Răspunsul lui Isus, pe cât este de simplu și de logic, pe atât este de acuzator. El acționează în virtutea Duhului lui Dumnezeu și dacă cei apropiați ori „experții” Sinedriului nu reușesc să recunoască în lucrarea Lui prezența acestui Duh, ba chiar o confundă cu o lucrare diabolică, comit un păcat de neiertat. Lectura și aprecierea lor greșită nu face decât să îi țină în afară (Mc 3,31) de acea intimitate familială și fraternă pe care Împărăția lui Dumnezeu era menită să o creeze. Drept care, atât rudele, în frunte cu mama Sa, cât și cei care îl ascultă, inclusiv cei trimiși de la Ierusalim, pot intra în aceasta intimitate numai cu condiția de a face voința lui Dumnezeu (Mc